

Malokyšické (vánoční)

OZVĚNY

Zpravodaj obce Malé Kyšice, ročník II / 2008, číslo 6 (73)

Komentář

O VÁNOCÍCH A TAKÉ O NÁRODNÍ IDENTITĚ

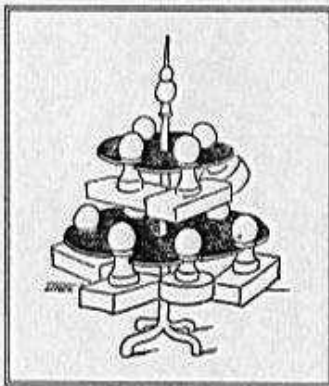
Vánoční svátky jsou svátky pohody, klidu a míru, ale těm letošním se toto přirovnání nějak vzdaluje. Pan prezident se soudí s vládou u Ústavního soudu o to, zda Lisabonská smlouva je, či není v souladu s naším právním řádem. Nakonec prohrává, ale dost našich spoluobčanů se i tak bojí o naši národní identitu. Jsou dokonce takoví, kteří manifestují, protože se strachují o osud našeho Ježíška, který prý je o vánocích vytačován z českých domovů americkým „Santy Clausem“. A vlastně ani se nelze co divit, ti dříve narození spoluobčané si jistě vzpomenou, jak někdy v padesátých letech minulého století Antonín Zápotocký, v té době snad už ve funkci prezidenta republiky, dětem v jednom ze svých četných projevů vštěpoval nutnost nahradit Ježíška „Dědou Mrázem“. Není se skutečně co divit, v té době jsme všechno dělali po vzoru svého „velkého bratra“. Toho nám dnes plně nahrazuje jiný velikán - „přítel ze zámorí“. Jenže vánoce, to není jen Ježíšek, to jsou i starodávné vánoční zvyky a obyčeje, předávané z generace na generaci – počínaje litím roztaveného olova, rozkrajováním jablíček a konče třeba házením botou během Štědrého večera.

Zabýváme se tedy otázkou, zda díky našemu členství v Evropské unii utrpí, či neutrpí národní identita? Odpověď však záleží na nás samých, zda si uvědomujeme své kořeny, dílo a odkaz našich předků, ona specifika, která modelovala a modelují náš národ. Předpokladem toho je, abychom něco o sobě věděli, abychom nejen dobře znali to místo, kde žijeme, ale i místa, kde žili oni - naši předkové. A toto vše dokázali předat dál! Toto vše si stále uvědomujeme, připomínejme to svým dětem, vnoučatům, ochraňujme své dědictví po předcích! A potom nás nemusí zneklidňovat otázka po naší národní identitě.

Jednou z možností, jak poznat minulost vlastní obce a těžký život našich předků a předchůdců je seznámení se s obsahem knihy „Na kyšických Chaloupkách“, kterou právě vydala a dne 13. prosince t.r. uvedla do prodeje naše obec. Myslím si, že vlastní poznání života a životních osudů některých našich předchůdců v dávno minulých podmínkách naší obce pro nás bude mnohem větší životní zkušenosti než kolikrát abstraktní pojednání v novodobých učebnicích.

Ale o tom až někdy přistě! Teď si všem občanům obce Malé Kyšice a všem čtenářům tohoto listu dovoluji popřát klidné svátky vánoční, hodně zdraví a štěstí do Nového roku. P.f. 2009!

Jan Kuna, starosta obce

**RADOSTNÉ PROŽITÍ SVÁTKŮ VÁNOČNÍCH
A HODNĚ ŠTĚSTÍ, ZDRAVÍ A SPLNĚNÝCH PŘÁNÍ
V NOVÉM ROCE PŘEJÍ
ČLENOVÉ ZASTUPITELSTVA OBCE MALÉ KYŠICE**

Na aktuální téma

MLADÁ FRONTA O VÁNOCÍCH - V ROCE 1986

Nic nového pod sluncem. Náhodně nalezený výstřížek z Mladé fronty, ročník 1986, nám dokládá, že se v podstatě nic (ohledně Vánoc) nezměnilo. Snad se alespoň někdo z nás bude fi-dit následující „starou“ radou: „Vánoce se všim všudy už jsou zase přede dveřmi. Kalvárie bě-hání, shánění, nakupování, okukování, rozho-dování a šustění bankovek nás znovu pohltí! A přece. Nestojí za to zastavit, nadechnout se a vykročit spíše pomalejším tempem ... ?

K atmosféře vánoc např. procházka lesem bezesporu patří, stejně jako chvilkové zasta-vení v parku, jak to učinil muž na obrázku Dalibora Vlacha. (pe)“

INFORMACE Z RADNICE:

- * **Sběrný dvůr.** V přechodném zimním období od 1.12. 2008 do 31.3. 2009 je uzavřen sběrný dvůr na odkládání listí, větví a dalších rostlinných komponentů. (jk)
- * **Letecké pohledy na Malé Kyšice.** Posledních cca pět kusů leteckých pohledů (barevné zalamínatované fotografie o rozměrech 40,5 x 29,0 cm) je ještě určeno k prodeji (za 238,- Kč á kus). Prodej v úředních dnech a hodinách na obecním úřadě. (kabl)
- * **Prodej publikace o Malých Kyšicích.** Dnem 13. prosince 2008 byla představena publika-ce M. Oliveriuse „NA KYŠICKÝCH CHALOUPKÁCH“, jejíž vydavatelem je naše obec (viz dále). Publikace pojednává o minulosti i přítomnosti obce Malé Kyšice a jejich obyvatel, počet stran 224, počet fotografií a kreseb více jak 250. Vhodný dárek, a to nejen malo-kyšickým občanům, pod vánoční stromeček. Možnost koupě v prodejně potravin v Malých Kyšicích nebo v úředních dnech a hodinách na obecním úřadě. Cena 150,- Kč. (jk)
- * **Mikulášská besídka** se vydařila. Na čtyřicet spokojených dětí (i rodičů) odcházelo 6. pro-since 2008 z LIKY, kde byla, jak jsme informovali v minulém čísle, uváděná akce připravena naší obcí pro nejmladší generaci. Všem organizátorům, ale i za zapůjčení sálu, děkuji. (jk)

Zoptali jsme se

STAROSTY OBCE

Přestože až v březnu příštího roku se naplní druhý rok činnosti dodatečně zvoleného zastupitelstva obce, ptáme se, co je nutné považovat za úspěchy, kterých malokyšičtí zastupitelé ve své činnosti dosáhli v letošním roce – v roce 2008?

„Tuto otázku je nutné rozdělit na několik podotázek, a to podle jednotlivých druhů činnosti. Tak předně zaměřili jsme se na vzhled obce. Přimo na návisi jsme nechali opravit objekt bývalé hasičárny, v Hlavní ulici rozeschlou informační tabuli nahradila tabule nová a prostor kolem ní byl vydlážděn a také osázen. Došlo na úpravy jak vlastního areálu, tak i blízkého okolí čističky. Během několika brigád – za pomoci některých občanů z obce – byl kolem areálu vysázen živý plot, vydlážděn prostor pod kontejnery na sběr skla, papíru a umělých hmot. Zmiňují-li se o čističce, tak nesmím zapomenout na zabezpečení její opravy a opětov-

ného zprovoznění, kdy jsme byli nuceni podepsat smlouvu na její servis. V současné době je zpracován projekt na prodloužení kanalizační sítě do ulic Poini, Sadová, Bezová, Jasminová, Jabloňová a Dlouhá, tedy ulic převážně v chatové zástavbě. Pro zlepšení ŽP jsme organizovali sběr nebezpečného a velkoobjemného odpadu. V součinnosti se sousední obcí Horní Bezděkov jsme se podíleli na likvidaci oplocení býv. vojenského prostoru v Brdčích. Několik malokyšických „nadšenců“ pomáhalo při údržbě rozhledny na Vysokém vrchu.

Myslím si, že se zkvalitnila i jednání při zasedáních obecního zastupitelstva, při kterých byly průběžně schváleny k zajištění chodu obce obecné závazné vyhlášky – pravidla pro pohyb psů na veřejném prostranství v Malých Kyšicích, OZV k zajištění udržování čistoty ulic a jiných veřejných prostranství. Na úseku kulturním bylo připraveno a obcí organizováno několik zajímavých akcí, a to jak pro děti (např. Milulášská nadílka), tak i pro dospělé (posvícenská zábava, maškarní ples). I v letošním roce přálo počasí, proto se opět vydařilo obcí organizované pálení čarodějnic. Ne každá obec je schopna si vydat vlastní monografii. Nám se to za finančního přispění sponzorů podařilo, a to při příležitosti vzpomenuť a oslav dvou významných výročí v životě obce (viz dále). Ceníme si kvalitních příspěvků ve zpravodaji naší obce: Malokyšické ozvěny průběžně informují o dění v obci a jsou mezi čtenáři oblíbeny; letos vyšlo šest čísel. To je na tak malou obec, jako je naše obdivuhodné! V závěru chci nejméně poděkovat všem, kteří v roce 2008 pro chod obce něco udělali a těším se na spolupráci i pomoc v roce 2009!“

(jk-oli)

Minuty našeho času

SLAVNOSTNÍ SETKÁNÍ OBČANŮ K VÝZNAMNÝM VÝROČÍM

V sobotu, dne 13. prosince 2008, se více jak osmdesát malokyšických občanů, ale i občanů z okolí zúčastnilo „Slavnostního setkání“ v sále restaurace LIKA v naší obci a společně tak vzpomněli dvou významných výročí, která se týkají Malých Kyšic:

Před 160 lety – v roce 1848 – byla při příležitosti zrušení poddanství, pozemkových vrchností a roboty na malokyšické návsi postavena zděná kaplička se zavěšeným zvonem. Před 85 lety – přesně 10. listopadu 1923 – byla vydána vyhláška ministerstva vnitra Československé republiky, stanovující oddělení tehdejší osady Malé Kyšice od obce Horní Bezděkov, což byl právní důvod pro vytvoření samostatné obce – obce Malé Kyšice.

Z úvodního slova starosty obce Jana Kuny vyplynulo, že se zastupitelé obce jednak rozhodli vzpomenout jak své předchůdce, kteří se o vznik samostatnosti obce přičinili, tak i vzpomenout starší minulost obce. K tomu je vedla myšlenka Matěje Šefčíka, malokyšického starousedlíka a hospodáře v č.p. 15, který v r. 1849 nechal na návsi v Malých Kyšicích postavit kříž, do jehož podstavce zazdíl litinovou desku s mottem: „*Přišel člověk na svět, aby hledal to, co zahynulo.*“ Starosta dále uvedl, že tohoto nelehkého úkolu se ujal kronikář obce Mgr. Miroslav Oliverius, jehož výsledek práce – publikace o obci Malé Kyšice – byl přítomným následně představen.

Než-li však k tomu došlo, tak jmenovaný kronikář ve svém referátu vzpomněl obě významná výročí s tím, že nejdříve podrobně popsal, jaký význam pro venkovský zemědělský lid, a to nejen v Malých Kyšicích, měl proslulý robotní patent ze 7. září 1848 a na něj navazující prováděcí předpisy ke zrušení poddanství a roboty. Rovněž tak s odkazem na studium jak zápisů v malokyšické „Pamětní knize“, v hornobezděkovské Oličově „Pamětní knize“, tak i v dalších archivních fondech uvedl, že dnes již nelze zjistit důvody, které naše předchůdce vedly k odloučení Malých Kyšic od své „mateřské“ obce. Konstatoval zároveň, že se snažíme být dobrými sousedy, a že se hlásíme k Hornímu Bezděkovu stejně jako k městu Unhošti, jehož součástí naše obec byla v letech 1986-1990.

Po krátkém autorově úvodním slově, pojednávajícím o vzniku a obsahu výše zmínované publikace (viz dále), tato byla představena přítomné veřejnosti. Vzhledem k tomu, že malokyšičtí zastupitelé rozhodli publikaci darovat jako ocenění spolupráce všem, kdo se na jejím zpracování podíleli, a to jak finančně (jako sponzoři), tak i tím,

že autorovi poskytli žádané informace, popř. bezplatně zapůjčili fotografie, pohlednice nebo jiné doklady malokyšické provenience, starostou a mistostarostkou obce došlo k předání publikace „Na kyšických Chaloupkách“ níže uvedeným osobám. Dobrá věc se podařila, proto obec i prostřednictvím svého zpravodaje děkuje jak všem „sponzorům“, tak i všem „půjčitelům“.

Jedná se o tyto občany:

Z malokyšických: Jaroslav Anýž, manželé Kateřina a Michal Bláhovi, Ludmila Braumová, manželé Ludmila a Jaroslav Brejchovi, manželé Stěpánka a Ing. Tomáš Frantovi, Jaroslava Hemerková, Marek Hofmann, Věra Holá, Zdeněk Holý, Věra Jelinková, Miroslava Jupová, Hana Kleinová, Jiřina Kločurková, Stanislava Kopecká, Růžena Koutroušová, manželé Milan a Olga Kratochvílovi, Richard Kuhnert, Jan Kuna, manželé Eva a Václav Kunovi, Vladislav Lesák, manželé Ing. Helena a Ing. Aleš Novákoví, Vojtěch Oliverius, Ing. Josef Pokorný, Jana Raulichová, manželé Nadě a MUDr. Jiří Rothovi, manželé MUDr. Romana a Ladislav Sosenkovi, Alena Staňková, Jana Strnadová, manželé Martina a Vladimír Strnadovi, Věra Šetková, manželé Ing. Antonín a Ing. Věra Šimovi, Zdeněk Šima, JUDr. Irena Vidřichová, Olga Vlasáková, Libuše Tyburcová a Jaroslava Zahradníková. Z přespolních: Karel Braum z Kyšic, Venceslava Cachová z Buštěhradu, manželé Věra a JUDr. Richard Falbrovi z Prahy, František Holý z Prahy, +Bohumil Hník z Unhoště, Marie Justová z Unhoště-Nouzova, Ing. Jiří Komárek z Kladna, Jaroslava Kratochvílová z Kladna, Ing. Lenka Markupová z Unhoště, Anna Niesnerová z Pichova, Ing. Jan Novák z Kladna, Hana Pokorná z Unhoště, Petr Prošek z Unhoště, Mgr. Vladimír Samek z Unhoště, Josef Seifert z Kladna, Jana Smržová z Litvínova a Jarmila Štorcerová z Kyšic.

Poděkování za dobře odvedenou práci patří jak autorovi Mgr. Miroslavu Oliveriusovi, který byl při slavnostním setkání zástupci obce odměněn věcným darem, tak i pracovníkům Státního okresního archivu v Kladně: řediteli Mgr. Václavu Krutovi a archivářkám Dr. Ireně Veverkové a Monice Novákové; ty autorovi vyhledaly k prostudování řadu písemností, týkajících se naší obce. V neposlední řadě je nutné poděkovat Dr. Josefu Ženkovi, který se svými spolupracovníky zajišťoval grafickou úpravu, předtiskovou přípravu a realizaci vydání knihy. Jím provedené grafické práce autorův text jedinečně zhodnotily; děkujeme za vzornou obsluhu zaměstnancům LIKY.

V samém závěru setkání starosta obce uvedl: „Dnes nedokážu odhadnout kdo, kdy a za jakých podmínek v budoucnu připraví obdobný slavnostní večer. Když ne jinak, tak věřme, že se tak stane určitě za patnáct let – koncem roku 2023, kdy by naše obec měla slavit sté výročí svého vzniku. A skromně si přejme, že se jednou bude stejně vzpomínat i na nás, na naše generace, které v Malých Kyšicích žijí a prožívají svůj spokojený dnešek!“

(dav)

Miroslav

Oliverius:

PUBLIKACE „NA KYŠICKÝCH CHALOUPKÁCH“

Publikaci malokyšického kronikáře Miroslava Oliveriuse o minulosti i přítomnosti obce Malé Kyšice, dříve v lidové mluvě Unhoštska nazývané „Chaloupky“ nebo „Na kyšických Chaloupkách“, v prosinci r. 2008 vydala obec Malé Kyšice. Počet stran 224 (včetně 32 stran barevné přílohy) s více jak 250 fotografickými snímky. Autor při zpracování textu vyšel ze studia jak malokyšických pamětních knih (kronik), tak i ze zápisů ze schůzí rady a pléna býv. MNV a z dalších dokumentů, jakož i ze zápisů v matričních knihách. Posledně cit. pramen mu posloužil k sestavení 20 genealogických tabulí, graficky ukazujících vývoj a příbuzenskou spojitost tří starousedlých malokyšických rodů: Šimu, Lomu a Pinkneru. Kvalitně provedena grafická úprava, kterou s předtiskovou přípravou a realizací vydání publikace zajistila firma Dr. Josef Ženka, Praha 8; tisk TNM PRINT, s r.o., Nové Město u Chlumce nad Cidlinou. Náklad brožované vydání 300 výtisků, vázané vydání 200 výtisků (bude dodáno až koncem ledna r. 2009). Cena brož. publikace 150,- Kč; k dostání v prodejné potravín a na Obecním úřadě v Malých Kyšicích.

(jk)

ZA SYMBOLY ČESKÝCH VÁNOC

První oficiální zmínka o Vánocích v historických pramenech je z roku 336, kdy se narození Páně oslavovalo v Římě. Odtud se pak oslavy šířily rychle dál do světa a záhy dorazily i na české území. Přípravu na samotné Vánoce představuje advent, období čtyř týdnů před nimi. První adventní neděle (připadající na neděli mezi 27.11. a 3.12.) označuje počátek liturgického neboli církevního roku. Samotné vánoční svátky začínají dnem narození Páně 25. prosince. O den později – 26.12. – se slaví svátek sv. Štěpána, prvomučedníka. Vánoce mají celou řadu symbolů: od betlému a koled po vánoční cukroví nebo kapra. Každá země dala těmto symbolům svou typickou podobu. Krátce si připomeňme vánoční symboly, které jsou neodlučitelně spjaty s Vánocemi u nás - v Čechách:

JEŽÍŠEK – ústřední postava vánočních oslav. V Čechách vypodobňovaný jako novorozené, které za pomoci andělů nosí dárky. Děti Ježíškovi piší v adventní době dopisy, ve kterých žádají o dárky. (Poznámka: Pro ČR má Ježíšek určenou adresu: „*Vánoční pošta, 362 62 Boží Dar*“. Vánoční přání je třeba opatřit poštovní známkou a zpáteční adresou, vložit do obálky, odeslat a Ježíšek už pak zařídí vše ostatní.)

VÁNOČNÍ STROMEK – ozdobení jehličnatého stromu vánočními ozdobami, pod který se o Štědrý den dávají dárky je v Čechách neopomenutelným zvykem. Poprvé se u nás vánoční stromček rozsvítil v pražské vile ředitele Stavovského divadla Jana K. Liebicha r. 1812. A již o třicet let se v Praze stromky na vánoce prodávaly jako běžná věc. Stromček k nám pronikl z německého prostředí. Původní jedle je dnes nahrazována odolnější borovicí nebo smrkem. Od 20. let minulého století se vánoční stromy staví i na veřejných prostranstvích, pod kterými se umísťuje kasička, do které lidé přispívají na akce, konané ve prospěch opuštěných dětí.

KAPR – ten od druhé poloviny 19. století nechybí na českém štedrovecerním stole. Bývá zvykem, že na Štědrý den se schází celá rodina ke slavnostní večeři, a to před tím, než se jde k vánočnímu stromčku pro nadílku. Samotná večeře se tradičně skládá z rybí polévky, bramborového salátu a vzpomínaného smaženého kapra.

CUKROVÍ – původ každoročního pečení vánočního cukroví sahá až do dob pohanských – k oslavám zimního slunovratu. Lidé věřili, že kolem 21. 12. je nutné dům a rodinu chránit před temnými silami. Přípravovali tedy různé obřadní pečivo, které se zavěšovalo na ovocné stromy v sadu, nad vchodové dveře do stáje a do světnic. Později se čarodějné pečivo proměnilo ve známé vánoční cukroví. Obecně řečeno, cukroví se připravuje ze směsi mouky, cukru, vajec, másla, kakaa, čokolády a různých druhů ořechů a kandovaného ovoce.

BETLÉM – tuto tradici založil již v roce 1223 sv. František z Assisi v italské Umbrii. S přáteli přivedli do jeskyně, kterou přeměnili v kapli živého osla a vola a zinscenovali betlém, v němž kněz odsloužil první vánoční mši. Praha betlém zná asi od r. 1560 z dominikánského kostela sv. Klimenta, odkud se jesličky začaly šířit po kostelech v Čechách. Koncem 18. století opustily kostely a ujaly se i mezi prostým lidem. K Ježíškovi v jeslicích, Marii, Josefovi, volu pastýřům a třem mudrcům se přidávají i další postavy, někdy i z nejbližšího okolí.

PŮLNOČNÍ MŠE A KOLEDY – Koleda označuje původně píseň, kterou děti zpívaly během velikých křesťanských svátků při obcházení jednotlivých domů. Koledovaly si o výslužku (o jídlo nebo pít). Slovo koleda se pak stalo označením písně s vánoční tematikou. Koledy „Narodil se Kristus Pán, Nesem vám noviny nebo Půjdem spolu do Betléma“ jsou stovky let staré. Koledy se zpívají při půlnoční mši, kterou končí Štědrý den a začíná samostatná církevní oslava narození Ježíše Krista. Nejznámějším hudebním ztvárněním tzv. „půlnoční“ je „Česká mše“ rožmitálského učitele Jakuba Jana Ryby, která poprvé zazněla r. 1796.

JMELÍ – věčně zelená rostlina parazitně rostoucí v korunách stromů, jejíž plody – bílé bobule, dozrávaly právě v prosinci. V minulosti jí byla přikládána kouzelná moc. Jmelí zavěšené v domě, nejčastěji ve dveřích, má dům a jeho obyvatele chránit od všeho zlého. Věří se, že přináší štěstí stejně jako např. podkova. O jmelí existuje mnoho legend, jedna z nich stanoví, že jmelí nosí štěstí tomu, kdo je jim obdarován, a nikoliv tomu, kdo si jej koupí.

podle denního tisku (oli)

Z osobnosti Unhošťska:

REVOLUCIONÁŘ Z ROKU 1848 - VILÉM GAUČ

V minulém čísle Malokyšických ozvěn jsme se v souvislosti s postavením zdejší kapličky zmínili o revolučním roce 1848 v Praze. Vedle jmen četných osobností této doby (J. K. Tyl, K. Sabina, Dr. Sladkovský ad.) se nesmazatelně objevuje i jméno, v té době v Unhošti ještě neznámého, **Viléma Gauče**. Tento, ač se narodil 27. 10. 1816 v Praze v německé rodině, se stal českým vlastencem, kterému nebyl lhostejný osud prostého českého – především venkovského – lidu, proto si ho v krátkosti připomeňme:

Z jeho osobního života se ví pouze to, že nedokončil právnická studia a živil se jako pisář u pražských advokátů. S manželkou Marií, roz. Kabeláčovou, původem ze Slatiňan, měl několik dětí. Již v roce 1844 v hospůdce pivovaru „U sv. Tomáše“ na Malé Stráně vášnivě hovořil o svobodě českého národa, a to v souvislosti s připravovanými oslavami 500. výročí založení pražské univerzity, které spadaly právě do roku 1848. Takovými schůzkám poněkud nabývajících politického rázu se říkalo „Repeal“ a tajně vytvořená společnost se podle nich začala nazývat „Český Repeal“. V době tehdejšího absolutismu se členové společnosti scházeli tajně, jejich schůzovním místem se stala zadní místnost hostince „U zlaté váhy“ v pražské Havelské ulici. Do čela Českého Repealu se postavili: František Havlíček, radikální Němec Ludvík Ruppert a námi sledovaný Vilém Gauč.

O velikonočních svátcích r. 1848 do Prahy zavítal představitel Slováků Ludvík Štúr a z porady mezi ním a Gaučem vzešla myšlenka uspořádání prvního Slovanského sjezdu. Ten, jak již víme, se 12. 6. 1848 konal v Praze a v jeho průběhu došlo k svatodušním bouřím. Gauč tehdy prosadil založení celonárodní organizace sil soustředěných v demokratických spolcích „Slovanská Orlice“, později přejmenované na „Slovanskou Lípu“. V Repealu „U zlaté váhy“ tehdy dvaatřicetiletý Gauč koncipoval české a Ruppert německé provolání k Pražanům, zvoucí k památné schůzi, která se konala 11. 3. t. r. ve Svatováclavských lázních. Zde byl nakonec zvolen i do výboru, který měl vypracovat petici k císaři o nové ústavě a uvolnění poměrů v zemi. O Gaučově popularitě dále svědčí skutečnost, že byl dne 19. 3. 1848 spolu s J. K. Tylem zvolen poručíkem Národní gardy. Po neúspěšném výsledku revoluce byl krátce jednatel „Slovanské Lípy“, která si dokázala udržet iniciativu v tehdejší politické životě a pečovala o zrovnoprávnění Čechů a Němců.

Následný Bachův absolutismus zavedl důvod k zakládání tajných, především studentských, spolků, které se chtěly násilnou cestou pokusit o zvrát politiky poměrů. Pro případ úspěchu byla jmenována tzv. „Prozatímní vláda“, ve které nechyběl V. Gauč. Po prozrazení byl z 9. na 10. května r. 1849 společně s dalšími sto padesáti účastníky „májového spiknutí“ zatčen a dán do vazby. Odsouzen byl k trestu smrti, ale na základě milosti si odpykal „jen“ šest let žaláře na Špilberku.

Po návratu z arestu se pravděpodobně nemohl nikde v Praze uchytit, proto se objevuje v Unhošti jako koncipient (snad u notáře E. Hlavý). Přivydělával si také tím, že psal právnické příručky, které vycházely jak v češtině, tak v němčině. V roce 1866 při choleře, kterou do Čech „přinesl“ vítězové od Hradce Králové – Prusové – v Unhošti zemřelo 45 lidí. Mezi nimi byl i Vilém Gauč, o němž je v matriční knize pod poř. č. 110 zaznamenáno, že zemřel 11. 9. 1866 v domě č. 90 v Unhošti, kde byl zapařten unhošťským administrátorem a pohřben v Unhošti dne 13. 9. 1866, povoláním jurista, příčina úmrtí: cholera. Pravděpodobně v r. 1874, když zemřela jeho dcera Anna, tak byl exhumován a ostatky převezeny do rodinného hrobu na Olšanské hřbitovy (II., oddělení 5.), kde konečně tato významná osobnost roku 1848 našla svůj klid. (podle V. Šelčíka Zprávy MVM v Unhošti, č. 2/1966, ol)

Malokyšické OZVĚNY, zpravodaj obce Malé Kyšice, okres Kladno.
Vydává: min. 4x ročně obec Malé Kyšice, IČO 00640557, prostřednictvím své Sociálněkulturní komise, ev. číslo MK ČR E17465. Toto číslo v nákladu 200 výtisků bylo vydáno v Malých Kyšicích dne 15. 12. 2008. Neprodejné.
Kontaktní adresa: Obecní úřad, Malé Kyšice, ul. Míru 72, 273 51 Unhošť, ou.malkysice@volny.cz
www.malekysice.cz

